

Gilbert Achcar: Fred mellan nyfascister och krig mot förtryckta folk

(Ur [Links](#), 18 februari 2025. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

Washington och Moskva har valt det saudiska kungadömet som plats för ett möte mellan sina delegationer för att diskutera framtidsutsikterna för kriget i Ukraina som har pågått sedan ryska styrkor invaderade landet för tre år sedan. Det är ett bevis på de djupgående förändringar som i detta nu sker i internationella frågor. Själva sättet att genomföra mötet är helt i linje med platsen: Donald Trumps nyfascistiska administration försöker inte främja fred mellan de stridande parterna inom ramen för internationell rätt och FN, som Kina har krävt sedan konflikten inleddes. Den försöker i stället ingå ett direkt avtal med Vladimir Putins lika nyfascistiska regim, på det ukrainska folkets bekostnad. Det är därför bara naturligt att de två parterna inte valde en neutral arena som är förenlig med internationell rätt, såsom FN, utan en som är förenlig med deras karaktär, även om landets despotiska regim är av traditionell typ.

Det som gör scenen ännu mer avskyvärd är att USA är en fullvärdig kompanjon i det folk-mordskrig som förs mot det palestinska folket i Gaza, och där en del av krigets kraft nu flyttas till Västbanken. Trumpadministrationen har till och med skyndat sig att upphäva de begränsade åtgärder som den tidigare administrationen hade vidtagit i ett försök att avsäga sig skulden. Det gäller särskilt frysningen av exporten av etttonsbomber som i hög grad bidrog till förstörelsen av Gazaremsan och utrotningen av dess befolkning, liksom till det utrotningskrig som Israel förde mot Hizbollah i Libanon. Som alla utom de som försökte fly från den bittra verkligheten genom att projicera sina drömmar på den förväntade sig, har Trumps administration överträffat sin föregångare i sionistisk budgivning genom att uppmana till en permanent förflyttning av invånarna på Gazaremsan. Alltså att genomföra det som i internationell rätt kallas ”etnisk rensning” – ett brott mot mänskligheten.

Den nyfascistiska axeln mellan sionisterna och USA har sitt rashat mot förtryckta folk gemensamt med Putins Ryssland. Moskva har utmärkt sig på detta område, inte bara genom sin koloniala aggression mot Ukraina, där man förnekade landets nationella suveränitet, utan också i arabvärlden. Där spelade de en nyckelroll under förstörelsen av Syrien och utrotningen av ett stort antal av dess invånare, samtidigt som man öppet lät den sionistiska staten bomba iranska anläggningar i Syrien efter eget gottfinnande (som en del av rivaliteten mellan ryskt och iranskt inflytande i landet). Moskvas utrikesminister jämställde till och med Rysslands krig mot Ukraina med Israels krig mot Gaza, och jämförde Putins beskrivning av Ukrainas makthavare som nazister med den sionistiska beskrivningen av Hamas som nazister. Det är också anmärkningsvärt att Moskvas reaktion på Trumps kriminella deportationsprojekt var så återhållsam, även jämfört med det uttryckliga fördömandet från några av Washingtons traditionella allierade, som Frankrike.

Här möts nu amerikaner som är inblandade i dödandet av hundratusentals Gazabor med ryssar som är inblandade i dödandet av hundratusentals syrier. Och tillsammans med den sionistiska staten delar de två parterna ett gemensamt förakt för folkens territoriella rättigheter. De träffas på en arabstats territorium som, om den verkligen brydde sig om de syriska och palestinska folken, borde ha varit så avogt inställd till de två parterna att det inte ens skulle fallit dem in att be att få bli värd för deras möte.

Vad vi i själva verket bevittnar är varken mer eller mindre än en omritning av världens politiska karta. Världen har gått från det kalla krigets konfrontation mellan ett västblock som

påstod sig upprätthålla den liberala demokratins värderingar (men konsekvent förrådde dem) och ett östblock där diktatoriska regimer härskade. Istället ser vi en upplösning av först det östliga och sedan det västliga systemet, till följd av den dödliga kris som har drabbat den liberala demokratin och neofascismens globala uppgång. Det nya kalla krig som följde på Sovjetunionens och sovjetblockets kollaps och upplösning hjälpte till med övergången genom att kombinera djungelns lag med en ohämmad nyliberalism. Washington spelade huvudrollen för att ge båda dessa särdrag företräde framför internationell rätt och en utveckling som bygger på välfärd och miljöskydd.

Vi bevittnar nu hur nyfascister förenas på de förtryckta folkens bekostnad, ty precis som den gamla fascismen förnekar även den nya fascismen öppet folkens rätt till självbestämmande. De kvarvarande liberala regeringarna i Europa är förbluffade. I åtta årtionden har de förlitat sig på USA:s skydd av det västerländska systemet utan att våga bilda en global pol som är oberoende av Washington – inte bara militärt, utan framför allt på det utrikespolitiska området. Resultatet är att världens förtryckta folk inte längre kan dra nytta av den klyfta mellan stormakterna som fanns i det förflutna. Nu måste de föra sin kamp för motstånd och befrielse under svårare förhållanden än någonsin tidigare. Fallet Palestina är det tydligaste beviset på detta.